

ἄγωρ, ἰσθμῶν καὶ αὐτῶν πελοπόννησος, τῶν ἐπὶ δωδεκάτη ταύτη ἐπίφωρων
 αἰεὶ ὑπάρξωρ, καὶ τῶν ἐπὶ δυνάμει φησὶ φράσεως καὶ λογιότητι πολυ-
 θρησκῶν. ἐφ' ὧ τούτοις γονέας δὴθεμ καὶ συγγενεῖς γενηθότας καὶ πρὶ χα-
 ρῆς ἀποφανῆς. εἰδέ γε καὶ μείζονός σε προσδέϊσθαι παρανέσεως ἡγῶ-
 μιν, οὐκ ἂν λόγων ἐφ' ἑσάμιν ἐγωγε τῶν ἀκονησόντων τῶν ψυχῆν σε
 εἰς τῶν φιλοπονίαν ταύτην. νῦν δὲ καὶ τὰδε ὑπολαμβάνωρ ὑπὲρ κἀνα-
 εἶναι μετράκισκω γε δὴ φιλοπόδω τε καὶ πρὸς τὰς παιδείας τὰς καλ-
 λίστας ἀναποσάσως διακμύω, ὅν ταῦθα δὴ λήξω φησὶ ἐπιστολῆς.
 Vale. E Marliano nostro.

GVLIELMVS BVDAEVVS DRA
 CONI FILIO S.

Tsi mihi ocij parum erat ad scribendum in
 hac urbe, in hoc tempore, in hac concursatio-
 ne, multæque mihi simul scribendæ sunt ad
 amicos necessariosque epistolæ, aliosque non
 ita ualde familiares, epistolæ tuæ tamen he-
 ri super cœnam acceptæ negare nō potui id,
 quod tu me poscebas ambiciosule & suppliciter, ut iterū
 ad te scriberem. Quod igitur epistolam unam flagitas eiusce
 modi, quæ tibi hortamento esse possit, & inuitamēto acri,
 & uehementi ad literas latinas, eleganteisque iusto studio
 capessendas & amplectēdas, id uero mihi gratum per (in-
 quam) gratum fuit. Nulla enim re magis commendare se
 ætatula tua mihi, alijsque (ut opinor) potest, quàm indole
 certa & conspicua doctrinæ, honestatisque amorem acrem
 præ se ferente, atque admirationem non mediocrem. Ad id
 uero studium tacente me, nec admonente aut literis, aut
 sermone, excitare te paterna æmulatio atque extimulare po-
 tuit: ut si quenquam alium aut in hoc nostro cœlo, aut in
 extero natum & educatum. Etenim in præcipiti iam ista
 pueritia anticipatione quadam sensus communis ita præ-
 ditum te

ditum te uideo, ut animaduvertere nonnulla possis, quæ
 ineunte demum adolescentia ab ijs percipiuntur, quibus
 crassiore temperatura mentis esse cōtigit. Quare cum me
 uideas uehementi literarum amore, mediocri earum co-
 gnitione, in aliq̄ apud nostros homines esse nomine atq̄
 opinione, apud etiam primores ordines commendatum
 & gratiosum, hominem alioqui nec magistratu, nec opib⁹,
 nec aulico obsequio, nec ciuili industria, nec hominū præ-
 potentium obseruantia præditum, aut alia quauis arte in-
 structum, qua mihi fortunam fingere potuerim, aut ima-
 gines familiæ iam fumosas, quod quidem ad me pertinet,
 detergere (harum enim rerum sensum pro ætatis captu fa-
 tis te scio pepulisse) non magnopere adhortatione, aut scri-
 pta, aut ore prolata egere mihi uideri. Quare coram ipse
 raro sic agere tecum soleo: utpote qui intelligam id esse
 ingenium honestarum mentium, ut re magis & exemplo
 adducantur, quàm uerbo & præceptis. Quod nisi ignicu-
 li huius amoris, quos in te natura satis felix (nisi fallor) in-
 genuit, paternis alijsq̄ huius ætatis exemplis quasi fomi-
 tibus rapacissimis admoti, excitati fuerint, & inflammati
 ad eandem contentionem, ne clamoræ quidem aut meæ,
 aut præceptoris obiurgationes, quasi quidam buccarum
 folles, confopitam incuria naturam exuscitare poterunt,
 teporemq̄ studij in feruorem uertere. Quanto autem ti-
 bi omnia proniora sint, instructiora, uberiora, atq̄ expedi-
 tiora, ad studiorum istud stadium percurrendum: quod li-
 terarum humaniorum māsuetiorumq̄ Musarum nomine
 censetur atq̄ omine, quàm mihi olim fuerint, inire ratio-
 nem poteris, si animaduuerteris adolescentiam tuam in ea
 tempora incursum (si tibi incolumi uiuere licuerit, nec
 infirma ualetudine) cum literæ hæ nitidiores instauratæ
 planè erunt & constitutæ: & cum græcam linguam latinæ
 altricem atq̄ adornatricem. humano generi restitutam ne-

imo inficias ibit : ut quidem studiosorum hominū industriam uideamus incredibili nunc labore, cura, concertatione ad eum finem incumbere. Accedit librorum antiquorū, recentiumq; copia uel inopiparabilis, atq; in triuis penē exposita, qui meo tempore rari grandiaere pmutabantur, iam uero præceptorem mihi tam neutra habere lingua & uidere contigit nedum audire, ne cōdiscipulum quidem, quā tu eo nomine fortunatus esse potes atq; adminicu latissimus. Ita cum his, alijsq; commodis totidem oppone re incommoda mea possim, & altrinsecus sistere huius ætatis felicitatem illius seculi intempestiuitati : super omnia est tamen, quod ut patrem habui sanē copiosum & mihi indulgentem, ita ab hoc studio primum me distinentem imperatis alijs operis, de industriaq; reuellentem : deinde etiam ob id sæpe offensionem denunciante, nisi moderatius animo obsequerer libris agglutinato: quum tibi uice uersa præmonstrator curriculi, prætor, manuq; interdū ductor & confirmator, nedum dissuasor fuerim & auocator. Et quod tū unus in patria & uerecundē & propē cum dispendio famæ nō modo facultatum suscepi (ut erat tum sensus hominum de re cis Alpes inuisitata) tu sine ignominia in tam flagranti propē omnium studio non amplecti non possis, consertisq; manibus retinere, quoad ego uixero, & ratio tuendæ tibi uitæ eodem non inuita spectarit. Proinde etiā tibi, etiamq; uidendum est, summaq; animi contentione prouidendum, ne id in te dedecus admittas: ut nec tibi parens, nec occasio, sed tute ipse tibi defuisse uideare. immo ne te degenerem prolem, à meoq; ingenio, iudicioq; abhorrentem homines olim cognati, amici, atque alieni existiment, qui uitæ meæ institutū, ductūq; nō ignorarint. Quoto aut cuiq; ignota esse possunt, quæ monimentis contestata sunt in publicū prolatis, in diesq; peruulgatioribus: Porro autē cū ita naturæ ordo tulerit & arbitriū

prouidentia, ut inter multos liberos tu matri primigeni⁹
 partus esses, & mihi hæres potissimus patrimonij nõ lucu-
 lenti: hanc de te spem conceptam habeo, ac propè exploratam
 (fidem em̄ mihi indolis tuæ notæ quædã fecerunt in
 functiunculis uitæ puerilis impressæ) primigenia ut latu-
 rus sis, & præcipuū ætatis inter fratres, & ut Græci uocant
 τὰ πρῶτότοκία καὶ πρῶτογενῆα, non in asse hæreditatis meæ, qui
 ex uncia paterna enatus est: sed in asse illo ampliore quem
 ego tibi, fratribusq; peperit diebus permultis, noctibusq;
 conceptū, Lucina huius partus nõ Iouis coniuge, sed filia.
 Simul in alijs rebus quæ huic hæreditati accedent, si uita
 mihi suppetet cū prosperitate ualetudinis. Siquidem nup
 in spem ueni, atq; meditationem augendi uobis huius pa-
 trimonij: ita ut nihil magis optem, quàm detrimentum sar-
 cire biennio iam acceptū in hac rationum mearum parte.
 Ad hoc autem placato mihi, propitiatoq; opus est Mercurio,
 non illo quidem fori negociantiumq; præside, sed strenue
 actiuoseq; in schola ociantium, nec sensus & facultatū
 amplificatore, sed nominis & insignium animi. Nec tamē
 cum hæc scriberē, hoc tibi exprimere uolebam & extunde-
 re, ut tu ad præsentē animi alacritatem, ad studiūq; contem-
 tionem magnū quippiam adijceres, quasiq; impetū cōdu-
 plicares: sed istū tuū animū quē uel absens ex literis tuis
 agnosco, è longinquoq; cerno, cōfirmandū esse duxi, tuen-
 dūq;, & uelut monitis adminiculandū ætatulæ accōmoda-
 tis. Magis em̄ id operæ precium fore censui, q̄ si pro uiribus
 & ætatis modulis cōtendētī stimulos acriores intētarē, aut
 calcar duri⁹ admouerē: quādo sponte currentē uociferatio-
 ne urgere supuacaneū esse puto, nec satis liberale. Quin
 & uirū paulo infirmiorū rōnē habere te iubeo, uicissimq;
 ut fert ætas lusitando animū, corpusq; uegetare. Ex cōsue-
 tudine etiam uitæ, sermonis, & conuictus, hominumq; ele-
 gantiū obseruatione, cultiorē, urbaniolem, expolitūq; ui-

deri te uelim: ut summopere cures, quantum quidem in hac ætate licebit, præimbui lepore & elegantia ciuili, morumq; suauitate, siue inter doctos homines, siue inter ignaros literarum uersabere. Nam cum ferè semp̄ ita & natura, & moribus comparatum fuit, tum hoc idem fert impẽsius temporis huius usus, & sensus: ut & adolescentia & iuuentus, non minus certa quadam, urbanaq; palæstra, in sermone, habitu, gestu, omnifarioq; affectu corporis enitẽte, commendare sese possint inter primores & mediocres, opinionisq; & famæ fauorem emereri, quàm nuda, umbratili, rusticulaq; doctrina etiam non mediocri. Ipse uero expertus sum ætate iam propè inflexili, ingenioq; iã ægre ad insolita, nouaq; uersatili, quàm serum sit & intempestiuum, ac fortasse ineptum, mores in celebritate hominum interpolare: quasiq; incudi redditum hominem aut conflatum: ad exemplar denuo effingere, uel afformare præsentis seculi, & instituti. Horum igitur Draco admonitum te oportuit, quo magis à teneris (ut aiunt) unguiculis cum literarum studio, etiam inseruire decentiæ morũ, decoroq; urbanitatis ac ciuilitatis assuescas, honestumq; illud populare ac gratiosum doctrinæ accommodare. En tibi quod petisti, ut opinor, etiam cum auctario. Vale. & Mainum præceptorem tuũ uerbis meis saluta. Quem te uolo ipsum iusta discipuli obseruatiã, cultuq; uenerari. Monspeßuli, octauo Idus Maias.

GVLIELMVS BVDAEVS IO. PE. S.

Tatuere uix possum tua ne idustria, an mea procrastinatione, atq; inertia fiat, multis ut partibus plureis tu epistolas ad me, q̄ ego ad te dederim: iam inde ex quo constitutam nos habuimus amicitiam, familiaritatẽ, consuetudinẽq; iugem illam quidem teneris
ab annis